

временно се раздѣля съ него, вследствие на което страда.

И тъй, говорите ли за любовта, ще знаете, че тя е творчески актъ, въ който цѣлата природа взима участие. Който истински люби, той излива любовта си въ пѣсень и музика. Ако нѣкой люби и плаче, ще знаете, че той не е намѣрилъ своя възлюбенъ, или своята възлюбена. Той е попадналъ на слугата, или на слугинята на любовта, вследствие на което е останалъ много изненаданъ и огорченъ. Като слиза на земята, човѣшкиятъ духъ иска да намѣри своята възлюбена, но остава излѣганъ. Защо? Защото се вижда облѣченъ и заробенъ отъ материята. Материята го обгръща добре въ себе си, като въ дреха, и му казва: Сега ще влѣзешъ въ живота на земята да учишъ. Изненаданъ отъ условията, човѣкъ започва да плаче. Тази е причината, поради която, при раждането си още детето заплаква. Добре е човѣкъ вѣчно да търси своя възлюбенъ. Съвременнитѣ хора наричатъ влюбенитѣ смахнати, но тѣ се лъжатъ. Истински влюбени сж светията, мистикътъ, учениятъ, богатиятъ. Тѣ сж концентрирани въ мисълта си и непрестанно се стремятъ да постигнатъ своя възвишенъ идеалъ.

Съвременнитѣ хора говорятъ за любовта, стремятъ се къмъ нея, но, като я придобиятъ, не могатъ да я задържатъ за дълго време. Защо? Защото любовта вирѣе само въ чистота. Наруши ли човѣкъ чистотата на своитѣ мисли, чувства и действия, любовта моментал-